

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.622 van 1 december 2016
in de zaak A. 213.743/VII-39.221.**

In zake : de GEMEENTE LUMMEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Mertens
 kantoor houdend te 3580 Beringen
 Paalsesteenweg 81
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Bronders
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 23 juli 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 10 juni 2010, houdende weigering van de milieuvergunning aan Wim Vos voor het exploiteren van een varkensbedrijf gelegen aan de Helderstraat 21 te Lummen, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bart Bronders, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Wim Vos exploiteert een landbouwbedrijf, gelegen aan de Helderstraat 21 te Lummen. Hij beschikte tot 16 juli 2009 over een vergunning voor het houden van 750 mestkalveren.

3.2. Op 18 december 2007 dient de uitbater bij de deputatie van de provincie Limburg een aanvraag in tot het verder exploiteren van de inrichting en tot de omvorming van het bestaande mestkalverenbedrijf naar een bedrijf met 2.128 mestvarkens. Op 30 april 2008 weigert de deputatie van de provincie Limburg de gevraagde vergunning. Wim Vos tekent tegen deze weigeringsbeslissing beroep aan bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, die het beroep op 17 februari 2009 inwilligt. Tegen dit besluit wordt bij de Raad van State een verzoekschrift ingediend tot schorsing en nietigverklaring. Het besluit wordt bij arrest nr. 196.159 van 17 september 2009 geschorst en op 4 maart 2010, bij arrest nr. 201.484, vernietigd.

3.3. Op 10 november 2009 dient Wim Vos een aanvraag in bij de deputatie van de provincie Limburg voor de exploitatie van een nieuwe inrichting op dezelfde plaats. De aanvraag omvat onder meer twee stallen met plaatsen voor 1.440 mestvarkens en een grondwaterwinning.

3.4. De deputatie van de provincie Limburg weigert op 10 juni 2010 de vergunning.

3.5. De exploitant tekent tegen dat besluit beroep aan bij de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

3.6. Op 8 april 2011 verklaart de minister het beroep deels gegrond, in die zin dat de beslissing wordt opgeheven. Aan Wim Vos wordt een milieuvergunning verleend voor het exploiteren van een varkensbedrijf, gelegen aan de Helderstraat 21 te Lummen, op de kadastrale percelen, Afdeling 1, Sectie C, nrs. 278/R, 278/P en 259/Y3, mits naleving van een aantal voorwaarden.

Dit besluit wordt vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 221.287 van 8 november 2012, omdat: “Uit de adviezen die werden uitgebracht in graad van beroep noch uit de bestreden beslissing zelf blijkt waarom

de vergunde inrichting in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en de omgeving”.

3.7. Na dit arrest wordt de bestuurlijke beroepsprocedure hernomen met het raadplegen van de adviesverlenende instanties:

- de dienst Grondwaterbeheer van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij behoudt op 21 december 2012 haar deels gunstig advies;
- het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed adviseert op 21 december 2012 gunstig;
- de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert op 24 december 2012 voorwaardelijk gunstig wat betreft de exploitatie van het varkensbedrijf en ongunstig wat de grondwaterwinning betreft;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert op 8 januari 2013 voorwaardelijk gunstig wat betreft de exploitatie van het varkensbedrijf en ongunstig wat de grondwaterwinning betreft.

3.8. Op 23 juli 2014 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep tegen de beslissing van de deputatie deels gegrond, in die zin dat de beslissing wordt opgeheven en aan Wim Vos een milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een varkensbedrijf, gelegen aan de Helderstraat 21 te Lummen, op de kadastrale percelen, Afdeling 1, Sectie C, nrs. 278/R, 278/P en 259/Y3, mits naleving van een aantal algemene en bijzondere voorwaarden.

De beslissing is onder andere als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat de kadavers op regelmatige basis worden opgehaald door een erkend verwerkingsbedrijf (Rendac); dat de exploitant bereid is om een gekoelde kadaverkoeling te voorzien;

Overwegende dat om besmettelijke ziektes te voorkomen, de dieren en de naaste eigen omgeving in een goede hygiënisch verantwoorde toestand worden gehouden; dat het maximum aantal dieren in elke stal begrensd wordt volgens landbouwtechnische normen door het type en de grootte van de stal; dat doeltreffende bestrijdingsmiddelen worden getroffen ter voorkoming van

ongedierte zoals ratten, muizen en insecten; dat de krenge onmiddellijk worden afgezonderd van de levende dieren; dat de kadavers van dode dieren worden bewaard in een daarvoor voorziene krengeplaats, uitgevoerd in harde materialen onder een passende gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal in afwachting van ophaling door Rendac; dat de krengeplaats dermate zal afgedekt zijn dat katten en honden en andere dieren zich geen toegang kunnen verschaffen tot de krenge; dat schikkingen worden getroffen om contacten met derden te voorkomen; dat om het risico op brandgevaar te beperken, in de nabijheid van de opslag van stro geen werken worden uitgevoerd die vonken kunnen veroorzaken; dat er een brandblusser zal worden voorzien bij de stro-opslag;

Overwegende dat er drie belangrijke luchtmissies zijn namelijk geur, ammoniak en stof (meel);

Overwegende dat om te oordelen of de geurhinder tot aanvaardbare grenzen kan worden beperkt, in functie van de conceptie van de stal enerzijds en van de wijze van inrichting van de mestopslag anderzijds, aan elke varkensstal en/of mestopslag behorende tot de inrichting een waardering wordt toegekend uitgedrukt in punten; dat in functie van dit aantal waarderingspunten en het aantal varkensseenheden van het bedrijf een afstand tot de 'geurhinder-gevoelige gebieden' moet worden gerespecteerd; dat hoe hoger het aantal waarderingspunten bedraagt, hoe kleiner de afstand die moet gerespecteerd worden tot de 'geurhinder-gevoelige gebieden'; dat in toepassing van artikel 5.9.4.4 van titel II van het VLAREM, rekening houdend met 1.440 varkensseenheden en maximum 150 waarderingspunten, er een minimale afstand is vereist tot de geurhindergevoelige gebieden van 200 meter; dat de geurhindergevoelige gebieden zich bevinden op minstens 800 meter afstand; dat ongeacht het aantal waarderingspunten er wordt voldaan aan deze afstandsregel; dat een woongebied met landelijk karakter niet wordt aanzien als geurhindergevoelig gebied volgens de bepalingen van titel II van het VLAREM;

Overwegende dat in toepassing van artikel 5.9.2.1bis, §1, van titel II van het VLAREM, voor de exploitatie van een nieuwe inrichting, de stallen ammoniakemissiearm moeten worden gebouwd indien er voor de betreffende diercategorie een techniek is opgenomen in de lijst van ammoniakemissiearme stallen vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu; dat de bestaande afdelingen van de vleeskalveren zullen omgebouwd worden naar afdelingen voor vleesvarkens en daarenboven de stallen zullen uitgerust worden met 2 biologische luchtwassers (volgens de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 19 maart 2004), die worden uitgevoerd volgens het systeem S-1 van de lijst van de technieken die de uitgaande stallucht zuiveren, zijnde een biologisch luchtwassysteem met 70% of hogere emissiereductie voor ammoniak; dat volgens de gegevens van de exploitant in het aanvraagdossier de uitstoot van stof en geur zou worden gereduceerd met 85%; dat de luchtwassers zullen geëxploiteerd worden volgens de wettelijke gegevens en het jaarlijkse onderhoud zal worden uitbesteed aan de leveranciers van de wassers; dat volgens de voorwaarden van dit systeem bij de vergunningsaanvraag een dimensioneringsplan van het luchtwassysteem (waaruit onder meer de relatie

met het aantal dieren per diercategorie blijkt) en het monsternameprotocol moet zijn bijgevoegd, dat in de aanvraag hiervoor een dimensionering van de biologische luchtwasser werd opgesteld met volgende gegevens: totaal ventilatiedebiet voor 1.440 vleesvarkens 88.704 m³/uur, spuiwaterdebiet minimaal 128 liter/uur en maximum 518 liter/uur, oppervlakte afzuigkanaal 8,87 m²; dat elk half jaar een monstername van het waswater zal worden uitgevoerd door een erkend labo en dat deze gegevens zullen worden bijgehouden in het logboek;

Overwegende dat het ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen bepaalde eisen stelt aan de uitvoering en het gebruik van het biologisch luchtwassysteem; dat dit onder meer inhoudt dat een urenteller voor het registreren van de draaiuren van de circulatiepomp moet geïnstalleerd worden; dat een watermeter de hoeveelheid spuiwater registreert; dat elk half jaar een monstername van het spuiwater moet genomen worden; dat het luchtwassysteem jaarlijks moet gereinigd worden; dat een ammoniakverwijderingsrendement van minimaal 70% moet gehaald worden; dat in een logboek metingen, onderhoud, analyseresultaten van het waswater en storingen bijgehouden worden; dat er een onderhoudscontract en een adviescontract moet afgesloten worden met de leverancier, dat het logboek en een beoordeling van het jaarlijks technisch onderhoud ter inzage moeten liggen voor de toezichthoudende overheid

Overwegende dat het noodzakelijk is dat ten laatste 6 maanden nadat het biologisch luchtwassysteem is geïnstalleerd, een rendementsmeting wordt uitgevoerd; dat de wijze waarop de rendementsmeting moet worden uitgevoerd, is beschreven in het ministerieel besluit van 19 maart 2004; dat de resultaten van deze rendementsmeting ter kennisgeving moeten worden overgemaakt aan de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie;

Overwegende dat overeenkomstig art. 5.9.2.1bis, §2, van titel II van het VLAREM na afwerking van de bouw van een ammoniakemissiearme stal een attest moet worden verleend dat aantoonst dat de bouwwerken werden uitgevoerd conform de ammoniakemissiearme staltechnieken; dat dit attest moet verleend zijn voor er varkens in de stal worden gehouden; dat dit attest ter inzage moet liggen van de toezichthoudende overheid;

Overwegende dat droogvoeder aanleiding kan geven tot stofhinder en wordt opgeslagen in de silo's of in verpakte vorm; dat bij het vullen van de voedersilo's een stofzak wordt geplaatst op de ontluchting ter beperking van stofhinder; dat het jaargemiddelde voor fijn stof concentratie PM10 in 2006 voor deze locatie 22,8 µg/m³ bedroeg, hetgeen lager is dan 36 µg/m³ (hotspotzone) en lager dan 31 µg/m³ (licht oranje = verhoogde aandacht), wat betekent dat hiervoor geen extra maatregelen noodzakelijk zijn;

Overwegende dat in de toekomstige situatie de hinder behoorlijk zal dalen (42,4% NH₃ minder ammoniak, 31,8% minder geuruitstoot, 39,6% minder fijn stof), weergegeven in de volgende tabellen:

huidige situatie : 750 vleeskalveren		
NH ₃ -emissie	2,5 kg/plaats.jaar	1.875 kg/jaar
Geuremissie	35,6 GE/s.dier	26.700 GE/s
Stofemissie	97 g/plaats.jaar	72.750 g/jaar

nieuwe situatie : 1.440 vleeskalveren zonder luchtwasser		
NH ₃ -emissie	2,5 kg/plaats.jaar	3.600 kg/jaar
Geuremissie	23 GE/s.dier	33.120 GE/s
Stofemissie	305 g/plaats.jaar	439.200 g/jaar

nieuwe situatie : 1.440 vleeskalveren met luchtwasser		
NH ₃ -emissie	0.75 kg/plaats.jaar	1.080 kg/jaar
Geuremissie	12,65 GE/s.dier	18.216 GE/s
Stofemissie	30,5 g/plaats.jaar	43.920 g/jaar

[...]

Overwegende dat de inrichting is gelegen in een agrarisch gebied;

Overwegende dat het agrarisch gebied, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd is voor de landbouw in de ruime zin en behoudens bijzondere bepalingen alleen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen alsmede de woning van de exploitanten mag bevatten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en ook de para-agrarische bedrijven; dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt slechts mogen opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft; dat de afstand van 300 m en 100 m echter niet geldt in geval van de uitbreiding van bestaande bedrijven: dat de overschakeling naar bosgebied toegestaan is overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden;

Overwegende dat het hier gaat over een varkensbedrijf met onder meer 2 stallen voor 1.440 mestvarkens;

Overwegende dat de inrichting zich situeert in de westelijk voorkomende hoek van de Gestelstraat met de Helderstraat, die aan weersijden ingevuld zijn met woongebied met landelijk karakter; dat noordelijk, oostelijk en zuidelijk zich een landbouwgebied uitstrekt; dat dit laatste zuidelijk (op ongeveer 450 m van het bedrijf) begrensd is door een industriegebied en oostelijk (op circa 660 m van het bedrijf) door het Albertkanaal;

Overwegende dat het bedrijf gelegen is in tweede bouworde achter de bedrijfswoning en residentiële woningen aan de Helderstraat; dat op de percelen 278p en 278r twee vergunde varkensstallen voorkomen (17 x 83 m en 17 x 43 m groot); dat met de aanvraag men ook het westelijk aanpalend perceel 259y3 wil exploiteren; dat de daar betrachte loods (reeds vergund in 1979 doch niet opgericht, hiervoor moet opnieuw een aanvraag ingediend worden), zijdelings van de bestaande grootste stal, voornamelijk zal aangewend worden voor het stallen van landbouwmachines: dat de nieuwe loods zich situeert op ongeveer minimaal 80 m van de kortstbijgelegen woning in het woongebied met landelijk karakter langs de Helderstraat; dat de grote stallen gelegen zijn vanaf minimum 70 m van die woningen;

Overwegende dat de inrichting tevens westelijk paalt aan de tuinzijde van de aan de Gestelstraat gelegen woningen in een woongebied met landelijk karakter; dat de kortstbijgelegen (grootste) stal op ongeveer minimaal 85 m van

de woningen staat, de betrachte loods op 75 m afstand;

Overwegende dat tussen het bedrijf en de voornoemde woongebieden met landelijk karakter, percelen ingevuld met bomen voorkomen of dat er een groenscherm is;

Overwegende dat de voornoemde stedenbouwkundig beperkende afstandsregel niet geldt wanneer het aanpalende woongebied een woongebied met landelijk karakter is, zoals in casu; dat in deze gebieden de woon- en landbouwfunctie immers op gelijke voet staan en beide bestemmingen de hoofdbestemming uitmaken van het gebied; dat er bovendien vanuit gegaan wordt dat, buiten het (stedelijk) woongebied, elke bestaande inplanting de noodzakelijke ontwikkelingskansen moeten kunnen krijgen;

Overwegende dat de betreffende inplanting bestemmingsconform is; dat een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan geen bodembestemmingsplan is; dat artikel 2.1.2, §7, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat de ruimtelijke structuurplannen geen beoordelingsgrond vormen voor vergunningsaanvragen; dat er reeds een groenbuffer naar de woongebieden met landelijk karakter is, die voor de helft zelfs aanzienlijk is; dat de compactheid van de bedrijfsinfrastructuur een onnodige verdere aansnijding van het agrarisch gebied vermijdt; dat schaal, plaatsing en uitvoering algemeen gangbaar zijn en stedenbouwkundig-technisch aanvaardbaar voor dergelijke bedrijfsvestigingen; dat een goede ruimtelijke ordening van de plaats niet in het gedrang komt;

[...]

- bijzondere milieuvorwaarden:

- het biologisch luchtwassysteem (S-1) moet geïmplementeerd worden, de uitvoering en het gebruik van het luchtwassysteem moet volledig conform het ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen gebeuren (met onder meer een urenteller, een watermeter, een halfjaarlijkse monsternamen van het spuiwater, een logboek waarin metingen, onderhoud, analyseresultaten van het waswater en storingen bijgehouden worden, en een onderhoudscontract en een adviescontract):

- het biologisch luchtwassysteem moet een ammoniakverwijderingsrendement hebben van minimaal 70%; er moet een rendementsmeting uitgevoerd worden ten laatste 6 maanden na ingebruikname van de installatie; de resultaten van deze metingen moeten ter kennisgeving worden overgemaakt aan de afdelingen Milieuvergunningen, en Milieu-inspectie;

- het logboek en een beoordeling van het jaarlijks technisch onderhoud moeten ter inzage liggen voor de toezichthoudende overheid;

- het attest, zoals bedoeld in artikel 5.9.2.1bis, §2, moet zijn verleend voor er varkens in de stal worden gehouden.

[...]”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het tweede middel

Standpunten van de partijen

4. In het tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 5.9.8.4, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II), artikel 17, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het beginsel van het verbod van machtsafwending en machtsoverschrijding, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel.

De kritiek van de verzoekende partij houdt in essentie in dat de verwerende partij de aanvraag toch heeft goedgekeurd, hoewel deze onvolledig was, aangezien de aanvraag geen krengeplaats bevatte, dat de bestreden beslissing motiveert dat de kadavers van dode dieren worden bewaard in een daarvoor voorziene krengeplaats, onder een passende gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal in afwachting van ophaling door Rendac, terwijl de aanvraag daar helemaal niet in voorziet, dat de bestreden beslissing blijkbaar genoeg neemt met een op de hoorzitting geformuleerde verklaring van de aanvrager, en dat op geen enkele wijze wordt gepreciseerd of onderzocht dat de krengeplaats gemakkelijk herkenbaar en bereikbaar zou zijn voor de ophaalwagen, zoals geboden door artikel 5.9.8., § 4, van Vlarem II en nader gepreciseerd door de richtlijnen van de Commissie Dierlijk Afval - Werkgroep Krengeopslagplaatsen.

5. De verwerende partij stelt daar tegenover dat de aanvraag wel degelijk een “voorziening” bevat als bedoeld in de geschonden geachte bepaling van Vlarem II, en dat dit ook blijkt uit de adviezen, zelfs uit de adviezen verleend in eerste aanleg. Uit de verklaring van de exploitant dat hij bereid is om een

gekoelde opslagplaats te plaatsen kan volgens haar niet worden afgeleid dat de aanvraag niet reeds voorzag in een kadaveropslagplaats, en die verklaring biedt volgens haar enkel een bijkomende waarborg om aan de bezorgdheid van de gemeente en de omwonenden tegemoet te komen, buiten elke regelgeving om.

De richtlijn van de Commissie Dierlijk Afval - Werkgroep Krogenopslagplaatsen dat een krogenopslagplaats zo ver mogelijk verwijderd is van de stallen en plaatsen waar levend vee wordt gehouden en voorzien is van een toegangsweg van drie meter breed, is volgens de verwerende partij enkel een aanwijzing voor de aanbevolen inplantingsplaats, maar vermindert de discretionaire bevoegdheid van het bestuur geenszins, zodat het bestuur bij elk dossier zijn bevoegdheid behoudt inzake de beoordeling van het risico op hinder ten gevolge van de opslag van krogen in afwachting van de ophaling ervan.

Beoordeling

6. Artikel 5.9.8.4, § 4, van Vlarem II luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt:

“Onverminderd de ter zake van toepassing zijnde reglementaire bepalingen mogen krogen niet op het terrein van de inrichting worden begraven. De exploitant treft de nodige schikkingen om de krogen onmiddellijk af te zonderen van de gezonde dieren en opdat zij zo spoedig mogelijk worden opgehaald door een inrichting bedoeld in rubriek 2.2.4 van de indelingslijst. In afwachting en ter voorkoming van verdere besmettingen worden:

1° - lichaamsdelen, organen en krogen van kleine dieren (pluimvee, konijnen, biggen tot ca. 20 kg, e.d.) bewaard in gesloten kadavertonnen;

2° - krogen van middelgrote dieren (varkens, kalveren, schapen e.d.) bewaard op een gemakkelijke te reinigen en te ontsmetten krogenplaats, uitgevoerd in harde materialen, onder een passende, gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal; deze krogenplaats moet gemakkelijk herkenbaar en bereikbaar zijn voor de ophaalwagen van de inrichting bedoeld in rubriek 2.2.4 van de indelingslijst;

3° - krogen van grote dieren (runderen, paarden, e.d.) bewaard onder een passende, gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal;

4° - alle andere schikkingen getroffen om contacten met derden te vermijden.

De sub 2° en sub 3° bedoelde afdekking moet derwijze zijn dat katten, honden, andere dieren en insecten zich geen toegang kunnen verschaffen tot de

krengen”.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en moet steunen op een correcte feitenvinding.

In de vergunningsbeslissing moet de overheid de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De aanvraag bevat geen omschrijving van de wijze waarop wordt voldaan aan de vereisten van artikel 5.9.8.4, § 4, van Vlarem II en de richtlijnen van de Commissie Dierlijk Afval - Werkgroep Krengenopslagplaatsen.

Een milieuvergunning kan slechts worden verleend indien zij voorwaarden bevat die garanderen dat wordt voldaan aan de eisen van Vlarem II. De vergunning moet worden geweigerd als dat niet het geval is.

Doordat de verwerende partij de vergunning heeft afgeleverd zonder dat zij ook maar enige concrete informatie, laat staan garantie heeft over de concrete uitwerking van de kregenopslagplaats en dus oordeelt op basis van een onvolledig dossier, heeft zij het zorgvuldigheidsbeginsel miskend.

Uit het administratief dossier blijkt dat de exploitant aan de Provinciale Milieuvergunningscommissie heeft meegedeeld dat een gekoelde kadaverplaats zal worden geïnstalleerd om aan de verzuchtingen van de omwonenden maximaal tegemoet te komen. In de bestreden beslissing wordt naar dit engagement van de exploitant verwezen in de motivering omtrent de (milieu)hygiënische omstandigheden. De plaatsing van een gekoelde

krengenopslagplaats was blijkbaar voor de overheid van zodanig belang in het kader van het vermijden van onaanvaardbare hinder dat zij in de motivering uitdrukkelijk wijst op de bereidwilligheid van de exploitant, evenwel thans zonder voldoende garantie. De vergunningverlenende overheid kan er echter niet van uitgaan dat aan die sectoriële voorwaarden wel zal worden voldaan, vermits het dossier geen enkele materiële aanwijzing bevat van de plaatsing en installatie van een kadaveropslagplaats, laat staan dat de beslissing voldoende waarborgen biedt dat een “gekoelde” kadaveropslagplaats zal worden uitgevoerd.

Het tweede middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 23 juli 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 10 juni 2010, houdende weigering van de milieuvergunning aan Wim Vos voor het exploiteren van een varkensbedrijf gelegen aan de Helderstraat 21 te Lummen, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een december tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys